

SUY, Eric (Gent 15 augustus 1933).

Studeerde na Grieks-Latijnse humaniora aan het Sint-Vincentiuscollege te Eeklo rechten aan de Rijksuniversiteit Gent (doctor 1956) en politieke wetenschappen te Genève (doctor 1962). In 1963 werd Suy aan de Katholieke Universiteit Leuven docent, en van 1967 tot 1998 was hij er gewoon hoogleraar (volkenrecht, internationale instellingen). In laatstgenoemde periode was hij tevens adviseur van de CVP-ministers **Renaat van Elslande** en **Pierre Harmel** (1967-1973), adjunct-secretaris-generaal en juridisch adviseur bij de Verenigde Naties (1974-1983) en directeur-generaal bij de Verenigde Naties te Genève (1983-1987). In 1987-1988 was hij kabinetschef van Paul Deprez, Vlaams gemeenschapsminister voor externe betrekkingen. In 1993 werd Suy, bevoorrecht waarnemer en kenner van internationale verhoudingen, voorzitter van de **Vlaamse Toeristenbond – Vlaamse Automobilistenbond**. In die hoedanigheid waarschuwde hij de Vlamingen al sedert 1994 voor Franse appetijt ten aanzien van Belgische en met name Vlaamse bedrij-

ven. Vlaanderen moest sleutelsectoren onder eigen controle kunnen houden en zich niet door een Franse of francofone **economie** of die van welk ander land ook laten overheersen. Vlaanderen, aldus Suy in 1994, “moet in het Comité van de Europese regio’s optreden voor een actie tegen een Europa van de grote staten en van de oligopolies. Op alle gebieden moet gestreefd worden naar de erkenning en het behoud van de culturele eigenheid en specificiteit van de gemeenschappen. Zonder economische verankering is echte Vlaamse autonomie een illusie.”

WERKEN: ‘Het arrest van Straatsburg’, in *Rechtskundig Weekblad*, jg. 30, nr. 25 (25 februari 1967), kol. 1257-1264; – ‘Verankering of uitverkoop: Vlamingen, let op uw zaak’, in *De Standaard* (10 maart 1994).

REGINALD DE SCHRYVER